

Едно момиченце отишло в гората само̀ и се изгубило.

Уплашило се, започнало да търси пътя. Вървяло, вървяло, стигнало до една много спретната горска къщичка. В тази къщичка живеели три мечки – баща мечок, майка мечка и детенце меченце.

Бащата бил голям и рошав и се казвал Мецан. И майката била голяма и рошава, но не колкото бащата. Казвала се Меца. Меченцето се казвало Мечо.

Тримата били излезли – отишли за боровинки, но не заключили вратата. Момиченцето било хем непослушно, хем любопитно и влязло без разрешение.

На масата в мечата къщичка имало
една голяма лъжица и една голяма
паница – на татко Мецан. До нея – по-малка
лъжица и по-малка паница – на мама Меца.
А до нея – съвсем малка лъжичка
и съвсем малка паничка – на Мечо.

Момиченцето сръбнало с голямата
лъжица от голямата паница, сръбнало
със средната лъжица от средната паница,
но най-много му харесало, когато сръбнало
с малката лъжичка от малката паничка.
Затова излапало всичката каша на Мечо.